

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Śrrodę dnia 11 Grudnia r. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 3 grudnia.

(z Ruskiego Inwalida.)

Naywyższy Reskrypt do byłego Prezydenta Dywanów Mołdawii i Wołoszczyzny, Jenerała Porucznika Żeltuchina.

Pietrze Fiedorowicz! Rozpatrzywszy przedstawione Mi od W Pana przez Mojego Sekretarza Stanu, Daszkowa, porównawcze tabelle o dochodach i rozchodach Xięstw Multan i Wołoszczyzny z 1828 i 1829 roku, znalazłem w nich nowy dowód wzorowej W Pana czynności i gorliwości ku dobru służby. Odnosząc do niezmordowanej pieczołowitości W Pana znaczny przyrost dochodów skarbowych w tym kraju, nie tylko bez uciążliwości mieszkańców, ale nawet z polepszeniem, ile można, ich stanu, przyjemna Mi oświadczyć W Panu zupełne Moje zadowolenie za te trudy, przez które usprawiedliwiłeś W Pan w sposób nayzupełniejszy Moje zaufanie—Zostać ku W Panu życzliwie przychylnym.

Na autentyku własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

N I K O Ł A J.

St. Petersburg dnia
15 paździer. 1829 r.

—Przez Naywyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu, wydane w dniach:

21 listopada, zostającemu przy Heroldyi, Radcy Taynemu, Trehubowemu, rozkazano zasiadać w 8m Departamencie Rządzącego Senatu.

Radca Kollegialny, Jampolski, Expeditortopcztowy w Konstantynopolu, w nagrodę długiej i gorliwej służby, mianowany Radcą Stanu.

22 listopada, prezydentowi Sądu Handlowego Odeskiego, Radcy Kollegialnemu, Anastasiewu, za wstawieniem się Jenerał-Gubernatora Nowo-Rossyjskiego, nadane są w wieczne i potomne posiadanie 2,000 dziesięcin ziemi.

—Przez Naywyższe rozkazy J. C. M. objawione Rządzącemu Senatowi:

Dnia 21 października. CESARZ JEGOMOŚĆ, na wstawienie się Naczelnie Dowodzącego oddzielnym Korpusem Kaukazkim, Jenerała Marszałka Polnego, Hrabiego Paskiewicza-Erywańskiego, Naymiłosciwiey rozkazać raczył: Kapelana półku Wyszuburskiego pieszego, Michajłowskiego, nagrodzić skufią, za to, że on, odwiedzając udręczonych zarazą morową wojowników, pocieszał ich rozmową o religii Chrześcijańskiej, i wlewał męstwo, tak w znoszeniu cierpień, iako i w oczekiwaniu śmierci.

Dnia 23 października. CESARZ JEGOMOŚĆ, po zświadczeniu przez P. Główno-Dowodzącego 2gą Armią, ogorliwości odznaczającej się ku służbie Kapelana półku ggo strzelców, Jana Bratkowskiego, który pracując ustawicznie około przyzdobienia cerkwi i pomnożenia summy cerkiewney nawrócił dwóch szeregowych z wyznania Mahometańskiego do Chrześcijańskiego, i przed wejściem półku do rozprawy przeciw Turkom podczas szturmowania twierdzy Kale, wpaiał w oblegających pobudkami wiary męstwo i nieustraszoną odwagę, a po uznaniu godnym przez Najswiętszy Synod, Naywyżey rozkazać raczył: nagrodzić go axamitną fioletową kamitawką.

—Kollegium Państwa spraw zagranicznych doniosło, dnia 23 października, Rządzącemu Senatowi, iż rozkazem J. C. M. kupiec Mahonski Jerzy Teodor Ladiko, mianowany Konsulem Rossyjskim na wyspach Botharskich.

—Dnia 8 listopada. Pod dniem 11 stycznia r. t. N. 339, P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości przekładał Rządzącemu Senatowi udzielony mu od P. Zarządzającego Głównym Sztabem JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Naywyższy rozkaz, o uwolnieniu podoficera 42go półku strzelców Dymitra Czyczaczewa, ze służby, i o podniesieniu go za odznaczającą się waleczność i gorliwość ku służbie, okazane przezeń w czasie oblężenia i zdobycia twierdzy Kars, do rangi 14 klasy. Teraz P. Jenerał-Adjutant Hr. Czernyszew uwiadomił tegoż Pana Zarządzającego Ministerium sprawiedliwości, iż tuż potym P. Jenerał-Marszałek Polny, Hrabia Paskiewicz-Erywański, wszedł z przedstawieniem, że pomieniony Czyczaczew, od początku oblężenia aż do szturmowania Achałcychu, znajdując się w przykopach, okazał gorliwość w wykonywaniu naytrudniejszych robót pod mocnym ogniem nieprzyjacielskim; dnia 9 sierpnia 1828 r. przy wzięciu obwarowanego tureckiego obozu, w liczbie pierwszych wszedł do szanów z bagnietem, a w dzień szturmowania, będąc pomiędzy flankierami, zwrócił na siebie uwagę śmiałością i widocznością poświęceniem się, z iakiem rzucił się na Turków i był przykładem dla towarzyszy. Jego CESARSKA MOŚĆ, uważając takie odznaczenie się 14tey klasy Czyczaczewa, Naywyżey rozkazać raczył: „Uważać go uwolnionym ze służby w randze Chorążego.”

—Dnia 18 listopada. Senatorowi Wasilczkowemu, Naywyżey rozkazano zasiadać w 2gim Departamencie Rządzącego Senatu.

—Dnia 22 listopada. CESARZ JEGOMOŚĆ Naywyżey rozkazać raczył, Assesora Kollegialnego, Kamerhera J. C. M. Hr. Polie, zostającego w Ministerium Skarbu, nagrodzić rangą Radcy Dworu. (G. S.)

(Journal de St. Petersbourg).

Pewien podróżny, przybywający z Rossyi południowej, czuł d. 14 z. m. trzęsienie ziemi o godzinie 5 z rana, i uwiadamia nas, iż ten fenomen dał się więcej lub mniej uczuć, prawie we wszystkich miastach gubernii półtawskiej.

—W gubernii nowogrodzkiej, powiecie kiryłowskim, w dobrach udziałowych nikolaiewskich, znajduje się nad rzeką Swidą sławne źródło siarczane, nie daleko od tego miejsca, gdzie ta rzeka wypływa z jeziora Woze. Źródło to wytryskuje z pod ziemi, i wody jego wydaia bardzo mocny zapach, podobny do zapachu prochu spalonego; i formuią osad czystey siarki. Starcy okoliczni zapewniali, że wanny z wód tego źródła, lub nacierania tym osadem stały się, w krótkim czasie, skutecznym lekarstwem dla trędowatych lub dotkniętych chorobami skórnymi. Podobneż źródło, ale daleko obfitsze, znajduje się w tym samym powiecie, blisko wsi udziałowego majątku Czernudy, należącego do zarządu petropawłowskiego. Departament udziałów, będąc uwiadomiony o tej okoliczności, wydał rozkaz obezprzenia tych dwóch źródeł przez biegłych medyków, ażeby się za-

pewnie o własnościach lekarskich wód ich, i o możliwości zastosowania tego odkrycia do leczenia chorób.

—Przyjechali do tutejszej stolicy: dnia 27 listopada, z *Wilna*, liczący się przy Heroldyi bez obowiązku, Rzeczywisty Radca Stanu *Horow*; dnia 28, z *Moskwy*, Carewicz gruzyński, *Hera-kliusz Georgewicz*; dnia 30, z tegoż miasta, liczący się w armii, Jenerał-Maior *Godeyn* 2gi; z *Kiiowa*, Jenerał-adiutant *Depreradowicz*. Tegoż dnia, wyjechał ztąd do *Kopysia*, Dowódca brygady 3ciej dywizyi pieszej, Jenerał-Maior *Morental* 1szy. (R. I.)

Rzeczyca (w guber. mińsk.).

Dnia 6 listopada, mieszkańcy tutejszego miasta zostali uradowani przybyciem półku moskiewskiego Leyb-gwardyi. Z powszechnym zadowoleniem, półk ten zabawił w mieście *Rzeczycy* dwa dni, i byliśmy świadkami radośnego i uroczystego przez ten półk obchodzenia Wysokich Imieniu Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWEŁOWICZA, Wysokiego Szefa swego; dzień ten był także uroczystością dla półku. O godzinie 10 zrana, odbyła się całego półku parada cerkiewna. Msza ś. i nabożeństwo odprawione było w cerkwi ś. Nikołaja Cudotwórcy. O drugiej zaś godzinie, z południa, wszyscy Sztab-i Ober-officerowie, tudzież znaczniejsi miasta *Rzeczycy* urzędnicy zaproszeni byli na obiad do P. Dowódcy półku, Jenerał-Majora *Kraftstrema*, a wojskowi rang niższych z przyczyny niedostatku dogodnego miejsca, obficie częstowani byli w swoich kwaterach. Do stołu grała muzyka półkowa, wśród której dźwięku, z najwyższym uniesieniem, spełniano toasty za zdrowie CESARZA JEGOMOŚCI i ubóstwianego Szefa półku. Wieczorem miasto było oświecone.

Nie tylko dla nas samych dzień ten pamiętnym nazawsze będzie! Ubodzy nawet miasta mieszkańcy, nigdy nie zapomną tej uroczystości, oznaczającej szlachetnym zebraniem pieniędzy dla ubogich. Panowie Ober-officerowie tego półku iednomysłnie ofiarowali na rzecz ich znaczną sumę, która zostanie oddzielnie rozporządzoną.

Przytym, P. Horodniczy *Rzeczycki*, ofiarował na rzecz Inwalidow 25 rub. (R. I.)

Machnowka dnia 16 listopada.

Dnia 14 t. m., o godzinie 4, z północy, było tu trzęsienie ziemi, tak mocne, iż nie tylko meble w izbach, drzwi i okna znacznie się trzęsły i łaskotały; lecz same budowle chwiały się i trzęsły w sklepieniach. Trzęsienie to trwało więcej nad minutę i skończyło się na huku, podobnym do turkotu iadących wielu pojazdów. (R. I.)

— Dnia 14 listopada, dało się czuć trzęsienie ziemi także w miastach: *Krzemienczuku*, *Kryłowie*, *Oczakowie*, *Kilii*, *Ekaterynostawie*, *Chorolu*, *Nikolajewie* i *Chersoniu*; ale, dzięki Bogu! nigdzie nie uczyniło znacznych szkód.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 16 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI
etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na Artykuły 44 i 160 Ustawy Konstytucyjnej, iako też na Postanowienia wielkopomnej pamięci Dostojnego Brata i Poprzednika Naszego z dnia 1 grudnia 1815, 16 grudnia 1816 i 17 czerwca 1817 roku;

Chcąc dać wiernym poddanym Naszym Królestwa Polskiego nowy dowód troskliwości Naszej w wynagradzaniu zasług i zdolności, przyczyniających się do dobra publicznego i sławy narodowej;

Zamierzaliśmy zebrać w iedno, rozmaite przepisy i urządzenia, tyjące się Orderu Królewskiego ś. *Stanisława*, wydane, tak w chwili jego usta-

nowienia przez Króla *Stanisława Augusta* w roku 1765, iako też później, bądź przez Króla *Saskiego*, *Xięcia Warszawskiego*, bądź przez Dostojnego Poprzednika Naszego: i do takowych przepisów dodać prerogatywy i przywileje, iakie do tej nagrody przywiązać zarazem uznaliśmy potrzebę, a to w celu utworzenia tym sposobem Statutów rzezczonego Orderu:

W skutek czego i na rapport szczególnego Komitetu, któremu poruczyliśmy tę pracę;

Postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Statuta Orderu Królewskiego ś. Stanisława.

Artykuł I. Uroczystość Orderu Królewskiego ś. *Stanisława*, ustanowionego w dniu 7 maja 1765 roku, obchodzoną będzie i nadal corocznie 8go maja, iako w dniu poświęconym ś. *Stanisławowi*, Patronowi Korony Polskiej.

Art. 2. Order Królewski ś. *Stanisława* dzielić się będzie, iak dotąd, na cztery klasy, których ozdoby są:

Ozdoba 1wszej Klasy.

Krzyż stosowny do wzoru tu pod Nrm 1 załączonego, zawieszony na czerwoney wstędze morowej, szerokości 4½ cali, z podwójnym brzegiem białym, na lewy bok z ramienia prawego przepasaney, z gwiazdą podobną do wzoru obok pod N. 2 załączonego, na lewey stronie piersi nosić się mając.

Ozdoba 2giej Klasy.

Takiż Krzyż zawieszony na podobney wstędze, 3 tylko cale szerokiej, na szyi noszony, z gwiazdą wyżej wskazaną.

Ozdoba 3ciej Klasy.

Takiż Krzyż zawieszony na podobney wstędze 3 cale szerokiej, noszony na szyi.

Ozdoba 4tej Klasy.

Takiż Krzyż mniejszy, zawieszony na wstążce 1½ cala szerokiej, noszony przy dziurce guzika od sukni.

Art. 3. Orderem Królewskim ś. *Stanisława* mogą być odzieni wszyscy poddani Nasi Polscy, którzy się jego staną godnymi przez iedną z zasług następujących; iako to:

1. Znakomite czyny ludzkości;
2. Założenie własnym kosztem Kościołów, Szpitali, Szkół lub Instytutów poświęconych użyteczności publicznej;
3. Założenie znacznych i dla kraiu pożytecznych rękodzieln;
4. Wynalazki niezaprzeczonego użytku dla rolnictwa, handlu, umiejętności, sztuk i rzemiosł;
5. Wypracowanie i ogłoszenie dzieł za powszechnie użyteczne uznanych;
6. Pełnienie znakomite iz pożytkiem dla kraiu obowiązków bezpłatnych publicznych lub innych;
7. Otrzymanie korzyści, w iakiem bądź zleceniu, oczekiwanie Rządu przewyższających;
8. Ulepszenia niezaprzeczone w iakim bądź Wydziale Administracyi kraiovej, przyjęte i z dobrym skutkiem zaprowadzone;
9. Srodki śpieszne i skuteczne, któreby wielkim kłeskom zapobiegły.

Art. 4. Prócz tego Officerowie wszelkich stopni, iako też Urzędnicy i Oficyaliści cywilni i wojskowi w czynney służbie, którzyby mieli przynajmniej lat piętnaście istotney i nieskazitelney służby, znakiem honorowym stwierdzonej, mogą nabyć kwalifikacyi do otrzymania Orderu Królewskiego ś. *Stanisława*, jeśli się szczególniej odznaczają, bądź w pokoju, bądź w wojnie, ciągłą pilnością, wzorową wiernością, uznanem zamięowaniem swych obowiązków i wypełnianiem najsławniejszym i najsławniejszą powinności, iakie na nich też obowiązki wkładają.

Będą mogły wszelako czynione być wyjątki, co do liczby lat wymaganej, dla tych, którzyby przez zdolność niepospolitą z wzorowem poświęceniem się połączoną, stali się Rządowi użytecznymi.

Art. 5. Nakoniec każdy Oficer, niemniej każdy Urzędnik i oficyalista cywilny lub wojskowy, którzyby znak honorowy za 35 lat służby nieska-

zitelney otrzymał, ziedna sobie tém samém dostateczny tytuł do nabycia prawa do Orderu *s. Stanisława* 4tey klasy.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

MY NIKOŁAY PIERWSZY.

CESARZ WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI

etc. etc. etc.

Zapatrzywszy się na Artykuły 120 i 123 Ustawy Konstytucyjney Naszego Królestwa Polskiego, iako też na Uchwałę Namiestnika z dnia 15 maja 1816 r. obeymującą organizacyą Rad Wojewódzkich:

Cheąc z iedney strony utrzymać wiernych poddanych Naszych rzeczonoego Królestwa, przy używaniu swobód, które im przez wiekopomney pamięci Brata i Poprzednika Naszego Cesarza i Króla Jmci **ALEXANDRA I** nadane zostały, pragnąc oraz z drugiej, ażeby prawidła w tey mierze przepisane, zachowywane były;

Postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1. Nasza Rada Administracyjna, zwoła niezwłocznie na mocy niniejszego szczególnego upoważnienia, które iey w tym celu udzielamy, Sejmiki i Zgromadzenia Gminne, w miejscach i czasach przez nią mających być wskazanych w Listach zwołujących, które też i trwanie wspomnianych Zgromadzeń oznaczają.

Art. 2. Zgromadzenia te zajmą się wyłącznie odnowieniem trzeciej części członków Izby Poselskiej, wychodzących podług kolei oznaczonych losem na Sejmie roku 1818, oraz zastąpieniem tych pomiędzy rzeczonych członków, którychby miejsca przez zeyście zawakowały, lub za wakujące miały być uważanemi, stosownie do przepisów Ustawy Konstytucyjney i Statutu organicznego o reprezentacyi narodowej z dnia 19 listopada (1 grudnia) 1815 r.

Zajmą się także odnowieniem Rad Wojewódzkich wedle Uchwały Namiestnika z dnia 15 maja 1816, niemniy ułożeniem list kandydatów na Urzędy Administracyjne i Sędziowskie, podług przepisów obiętych Artykułami 64, 65, 66 i 67 wspomnianego Statutu organicznego.

Art. 3. Nasza Rada Administracyjna zostaje upoważnioną niniejszém do mianowania Marszałków teraźniejszych Sejmików i Zgromadzeń gminnych.

Art. 4. Nasza Rada Administracyjna ściśle trzymać się będzie rozporządzeń zawartych w Art. 55 i 54 wzmiankowanego Statutu organicznego, w tém co się tycze oznaczenia czasu zebrania się Sejmików i Zgromadzeń gminnych.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydz ma, Naszey Radzie Administracyjney polecamy.

Dan w *Petersburgu* dnia 1^{go} października roku Pańskiego 1829, a Panowania Naszego 4go.

(podpisano) **NIKOŁAY.**

Minister Spraw Wewnętrznych

i Policyi

(podpisano) **T. Mostowski.**

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu:

W Zastępstwie

Radca Stanu Nadzwyczajny,

(podpisano) **Ig. Turkuł.**

Zgodno z Oryginatem:

Minister Sekretarz Stanu:

W zastępstwie

Radca Stanu Nadzwyczajny,

(podpisano) **Ig. Turkuł.**

Zgodno z Oryginatem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Dywizyi:

(podpisano) **Kossecki.**

Zgodno z Wypisem:

Minister Sprawiedliwości,

Ig. Sobolewski.

Za Sekretarza Jeneralnego,

Szef Bióra **Młodzianowski.**

— Instytut Warszawski Głucho-niemych w dniu 1 grudnia r. b. otrzymał dobroczynną ofiarę z *Weymaru* od JEY CESARZEWICZOWSKIEY MOŚCI WIELKIEY XIEŻNEY MARYI PAWŁOWNEX. Szczęśliwiony Instytut nayłaskawszei względami Naydostoiniejszey Familii, której Bóg władzę nad narodem dać raczył, coraz nowe ma pobudki do wdzięczności, które przez pomnażanie usiłowań w pełnieniu wierném obowiązków i przez zasylanie westchnień do powszechnego Władcy świata o błogosławieństwo dla Opiekunów naydobrotliwszych udowadniać pragnie.

— Dnia wczorayszego odbyło się w kościele Metropolitalnym *s. Jana*, za staraniem tutejszey Kapituły, żałobne nabożeństwo za *s. p. Arcy-Biskupa i Prymasa Woronicza.*

GALICYA.

Brody, dnia 18 listopada. Wiadomo, iż z przyczyny okazania się w różnych miejscach zarazy w bydłach, przywóz skór surowych i wyprawnych zza granicy do Galicyi był zakazany; teraz zaś przywóz skór zagranicznych został pozwolony z obowiązkiem, ażeby na kwarantannach dostatecznie były oczyszczane podług przepisanych prawideł.

(G. H.)

FRANCYA.

Paryż dnia 25 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmć dał prywatne posłuchanie Baronowi *van Zuylen van Nyevelt*, Posłowi Niderlandzkiemu przy Porcie Ottomańskiem.

— Dnia 27 —

Xieźna *Berry* wróciła z podróży swoiey do tutejszey stolicy.

Dziennik *Postanec Izby* pisze, iż przyszła Królowa Hiszpańska iadąc przez Francyą oświadczyła: *Jakże pięknym krajem iest Francya!* na co Xieźna *Berry* miała tey dostoyney siostrze swoiey odpowiedzieć: *Nie przypatruy się mu zbyt długo, bo mogłabyś nie chcieć żyć za obrębem iego.*

Izba handlowa w *Barcellonie* dała w podarunku Xieźniczce *Maryi Krystynie*, przyszley Królowey Hiszpańskiej, srebrny wyścany serwis i płaszcz Królewski, szacowane 300,000 pesetas (blisko 552.000 zł. pol.) Miasto *Walencya* ma teyże Xieźniczce ofiarować kosztowną przepaskę brylantową.

Jeden z tutejszych Dzienników namienia o rozruchach, które zayść miały w sierpniu r. b. na wyspie *Marie-Galante*, należącej do *Gwadelupy*, z powodu wiadomości o zmianie Ministeryum Francuzkiego.

Przybyły do *Havre* Francuzki bryg *Les deux-Victoires*, przywiózł wiadomości z *Hawanny* pod d. 30 września. W *Kuba* została się tylko słaba osada; nie było tam mowy o drugiej wyprawie do *Mexyku*, i spodziewano się posiłków z *Hiszpanii*. Wieczorem, przed odpłynieniem brygu, zawinął do *Hawanny* Hiszpański okręt z *Tampico* z listami od Jenerała *Barradas* do Gubernatora, atoli treść tych listów nie była ieszcze wiadoma. Brakowało nawet potrzebnych ludzi do pełnienia służby na Hiszpańskim liniowym okręcie *Sobrano*, i fregacie stojącej w tamtejszey przystani.

— Dnia 28 —

— Królestwo Ichmość Neapolitańscy z dostoyną córką swoią, przyszłą Królową hiszpańską, wyiechali dnia 20 b. m. z *Barcellony* i przez *Walencyą* udali się w dalszą podróż do *Madrytu*.

— Statek przewozowy *Rhinoceros*, mający płynąć do *Nawarynu*, wziął w *Tulonie* kilka wydoskonzonych pługów, i innych narzędzi rolniczych, oraz maszyny do przedzenia iędwabiu, i kilka rodzajów nasion. Wszystko to przeznaczoném iest dla instytutu gospodarstwa wieyskiego, który ma bydz założony w *Morei*.

— Czas wyisnienia wszystko. Wiadomo, iż w swoim czasie, treść pisma *Ludwika XVIII*, do *Jerzego IV*, w którym znajduje się miejsce, że *Ludwik* winien iest ówczasowemu Xiećciu Reientowi przywrócenie tronu swych przodków, zrobiło nie-

przyjemne na Francuzach wrażenie, a nawet późniejszy jeszcze, wspominało o tém piśmie w Izbie Deputowanych. Tymczasem tajemne pamiętniki Hrabiny *** zdarzenie to wystawiają we właściwym świetle. Przytoczymy, tu własne wyrazy *Ludwika XVIII*. „Po długim turlaniu się, Ministrowie angielscy (tak opowiadał Monarcha pewnego wieczora), gdy układy z Panem *Bonapartem* zerwane zostały, ofiarowali mi swoją przyjaźń. Gdyby ten roku 1814 odstąpił był osad hollenderskich i francuzkich, i chciał zezwolić, ażeby Anglia opanowała dla siebie Sycylią, Kretę i Kandydą, tedy byłby został na tronie. Milord *Wellington* wiedział o tém bardzo dobrze, kiedy 12 kwietnia 1814 przyjmował tuluzką deputacyą, która żądała Króla, i uczynił iey uwagę, jak dalece żądaniem tém naraża się na niebezpieczeństwo. Mój rząd (mówił) układa się w tej chwili z waszym (jeszcze w ówczes bonapartowskim). Xiążę Reient więcej prawy, aniżeli iego gabinet (mówił daley Król), doniósł mi o tém, co opowiadam. Z tego powodu napisał w odpowiedzi list, z którego robią mi zarzut; byłto mój błąd; ale i Xiążę Reient popełnił także błąd, że go ogłosił.”

— Dnia 29 —

Dziś przede Mszą ś. dał Król Jmć prywatne posłuchanie Posłowi Cesarsko-Rossyjskiemu, Hrabie *Pozzo di Borgo*. Po Mszy ś. inni Posłowie zagraniczni mieli zaszczyt złożyć Monarsze hołd uszanowania.

Hrabia *de la Ferronays* pożegnał Króla Jmć, i uda się naprzód do majątności swojej *Montigny*, a potem wkrótce do *Rzymu*, gdzie piastować będzie urząd Posła naszego przy stolicy apostolskiej.

— Dnia 30 —

Hrabina *Nesselrode* wyjechała ztąd do *Petersburga*.

Xiążę *Talleyrand* wyjechał dla poratowania zdrowia do *Rochecote*, majątności Xiężny *Dino*.

Dziennik handlowy pisze, iż między Szwecyą, Danią i Anglią odbywają się układy dyplomatyczne, których przedmiotem nie są same tylko stosunki handlowe.

ANGLIA.

Londyn dnia 27 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Posel Cesarsko-Austryacki miał dziś długą naradę z Hrabią *Aberdeen*.

Dzisiejsza *Gazeta Times* pisze: „*Dziennik Konstytucjonista* umieścił pod napisem *Niepodległość Grecyi* artykuł, który wyraża, iż Xiążę *Pollignac* zezwolił na to, aby skoro wojsko francuzkie oddali się z Morei, kraj ten był osadzony garnizonem angielskim, mającym przybyć z wysp Jońskich. Tenże *Dziennik* dodaje: „Przez taki środek widziałaby się Francya kompromitowaną, a Grecya zawiedziona.“ Wypada nam uwolnić go od wszelkiej bojaźni w tej mierze. Protektorat Angielski, który tenże *Dziennik* mieni gorszym, aniżeli Turecki, nie może być narzucany Grekom przez rząd, który sobie nigdy nie pozwolił nie stosownego mieszania się w sprawy Greckie.”

Gazeta Goniec wystawia śmieszność pogłoszek, które się niedawno rozeszły o rozruchach na wyspach Jońskich, i o nadeszłym żądaniu Lorda naczelnego Kommissarza tychże wysp, aby rząd posłał tam posiłki wojskowe. Twierdzi oraz, iż powyższe wieści niewarte są nawet zbijania.

— Dnia 28 —

Ostatnie dni z powodu niepogody, przepędził

Król Jmć w pokpiach zamku *Windsorskiego*; jest atoli zupełnie zdrowy, i przez większą część dnia zajmuje się sprawami krajowemi. Niedawno dał posłuchanie Xiążęciu *Esterhazy*, oraz Hrabie *Nugent*.

— Dnia 30 —

Vice-Król Irlandyi oświadczył chęć złożenia tej dostojności. Słychać, że już siedmiu Lordów wymówiło się od iey przyjęcia.

Posłowie Francuzki, Hiszpański i Neapolitański, mieli onegdaj naradę z Hrabą *Aberdeen* w wydziale spraw zagranicznych.

Dnia 15 października znajdowały się w *Malcie* 3 okręty liniowe angielskie i kilka mniejszych statków, tudzież Rossyjska fregata i bryg. Fregata Rossyjska miała nazajutrz popłynąć do *Neapolu*.

Nie daleko kopalni miedzi w Hrabstwie *Wicklow*, odkryto obfitą żyłę srebra.

PRUSSY

Berlin dnia 5 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Biega wieść, iż naszemu Dworowi zrobiono z pewnej strony oświadczenia, mające na celu wciągnięcie go do układów, względem pewnego wielkiego politycznego pytania. Jednakowoż utrzymują, iż Prussy zostaną i daley wiernie swemu politycznemu systematowi, przy którym podniosła się ich powaga i godność, tudzież rzeczywisty ich wpływ, i dla tego mieszanie się swoje stosować będą iedynie do względów, wynikających z ich położenia i stosunków, dotyczących się bezpośrednio interessu kraju.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

(z *Gazety St. Petersburgskiej*).

W ostatnich listach z Saxonii uwiadamy, iż włóscianie w kilku miejscach na gościach i drogach prywatnych, we dnie i w nocy, utrzymują ogień, i nikogo nie puszczają z królestwa Czeskiego. Bez świadectwa o stanie zdrowia, nikt z podróżnych nie może wyjeżdżać.

— Pod dniem 20 listopada, donoszą z *Drezna*, iż przyjechała tu, Murzynka wdowa byłego Cesarza *Haytańskiego*, *Chrystofa*; ciekawość widzenia iey ściągnęła tak wiele ludu, że policya musiała przedsięwziąć środki ostrożności.

— Z powodu zgonu znanego literata, królewsko-szwedzkiego sekretarza stanu, *P. Leopolda*, szwedzka akademja nauk, której on był członkiem, postanowiła przywdzieć żałobę na ośm dni.

— Pewien angielski kapitan okrętu, powracając z Indyi, gdzie bawił około 12stu lat, uwiadomił przez gazety swą żonę o swoim przyjeździe, prosząc ją na naznaczoną godzinę widzieć się z sobą w gościnnym domu *Breytonskim* *P. R...* Jakoż, wrzeczy samej, przybyła żona do tego domu i czekała męża, który także przyjechał tam i oczekiwał żony. Siedzieli oboje całą godzinę w iednej sali, nie poznając iedno drugiego, dopóki obustronna niecierpliwość nie skłoniła ich do zerwania milczenia. Scena wzajemnego poznania się była razem zabawna i rozczulająca.

— Ponieważ do Anglii już przywożą z Francyi, na statkach parowych, z *Kale* do *Dawru*, chleb świeży; zapewne więc, w krótkim czasie, będą takotnisie sprowadzali z *Paryża* nawet całe obiady.

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.